

В. Шевченко, М. Стаднік, Ф. Таран, М. Гриньов. Крім того; в місті діяли десятки неформлених патріотичних груп, що вели різноманітну антифашистську діяльність.

Великий вклад криворіжців у розвиток партизанського руху на Україні. Активно діяв партизанський загін, сформований за участю секретаря міськкому КП(б)У І. Сіренка та представника ЦК КП(б)У Доронова. Командував загоном Шангін, комісаром був Рибалка. Партизани провели ряд вдалих боїв з фашистами, завдавши їм значних втрат в живій силі та техніці. На ст. Чортомлик партизани знищили кілька ешелонів з ворожою військовою технікою. В цих боях загинув хоробрий комісар М. Рибалка, партизани-комуністи Добжанський і Воронов.

На південних околицях Кривбасу, в селах Широківського, Володимирського та Казанського районів бойові операції розгортав загін Г. М. Седнева. Він мав тісний зв'язок з підпільниками Кривого Рога. Бойовими діями прославилися групи Н. Погребного, Д. Доценка, Є. Скірка, Б. Усика, Н. Садиченка, І. Буреніна та інших.

Так відповідав гірницький край на спроби фашистів привласнити криворізьку руду, поневолити трудящих.

22 лютого 1944 року війська 3-го Українського фронту під командуванням Р. Я. Малиновського визволили Криворіжжя. Комуністична партія організувала всенародну допомогу Кривбасу. Державний Комітет Оборони ухвалив ряд рішень, які передбачали відбудову шахт, заводу «Комуніст». Сюди з Воронезької області направлявся спеціальний будівельний трест № 2. З різних кінців країни в Кривбас йшли машини, обладнання, будівельні матеріали. Московські підприємства прислали механізмів на суму 20 млн. крб. Обладнання й машини йшли з Ленінграда, Харкова, Іркутська. Лісоруби Котласа, Архангельська і Закарпаття надсилали сотні вагонів лісу.

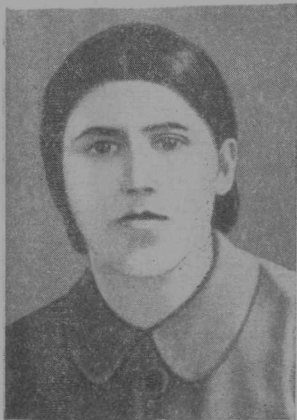
УЧАСНИКИ КРИВОРІЗЬКОГО ПІДПІЛЛЯ
ЧАСІВ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ

Г. М. Седнев

В. С. Сингірцов

М. Є. Стаднік

І. М. Демиденко

У відродженні басейну активну участь взяло колгоспне селянство. В липні 1944 року РНК УРСР та ЦК КП(б)У прийняли рішення про шефство областей України над рудниками та будовами Кривбасу. Колгоспи надсилали в Кривбас своїх кращих людей, подавали допомогу продовольством, листувалися з гірниками. До жовтня 1945 року біля 6000 кращих синів та дочок колгоспної Одещини, Кіровоградщини, Молдавії, Буковини прибули на Криворіжжя для участі у відбудовних роботах. Тут вони опановували гірницькі професії, ставали кваліфікованими робітниками.

У боротьбі за відродження басейну особливо проявили себе комсомольці. За ініціативою Л. Студентова, Ф. Шостак, Н. і К. Єгорових в Кривбасі створено сотні комсомольсько-молодіжних бригад, які почали змагання за звання фронтвих. В лютому 1945 року вже було 580 комсомольсько-молодіжних бригад, з них 280 завоювали звання фронтвих. Кращими з них були бригади Т. Манька, Н. Єгорової, В. Яценка, І. Череленка, І. Стадніка, П. Нешкаша, І. Курила. За II квартал 1945 року в неробочий час та вихідні дні комсомольці відпрацювали на відбудові шахт 48275 людино-годин.

Кривбас швидко відроджувався. До кінця 1944 року було відбудовано 34 шахти. Гірники дали Батьківщині 1 млн. 200 тонн залізної руди. В 1945 році стали до ладу ще 20 шахт і серед них найбільша в басейні шахта «Гігант».

Багато кращих людей басейну, талановитих організаторів відбудови нагороджено орденами Леніна та Трудового Червоного Прапора.

Ратні та трудові подвиги трудящих Кривбасу в роки Великої Вітчизняної війни — блискуча сторінка в історії всенародної боротьби радянського народу проти фашизму.

УЧАСНИКИ КРИВОРІЗЬКОГО ПІДПІЛЛЯ
ЧАСІВ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ

В. Г. Козиненко

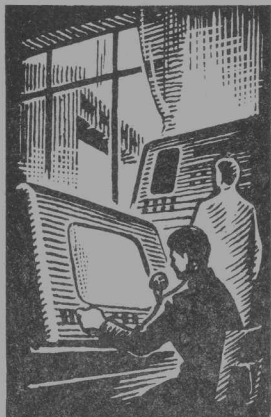
Ю. М. Козаченко

М. П. Гриньов

М. М. Решетняк

Кривбас
СЬОГОДНІ

XIII. Друге народження басейну

Відповідно до завдань четвертої п'ятирічки в Кривбасі необхідно було відбудувати 35 великих та середніх шахт, перевищити довоєнний рівень видобутку руди на 16 процентів, відродити металургійний та коксохімічний заводи, значно поліпшити матеріальне та культурне становище трудящих.

Трудящим басейну допомагала вся країна. Партійна організація посилала на передові ділянки виробництва комуністів, поліпшувала зміст ідеологічної роботи, активніше поширювала передовий досвід. Лише в другому півріччі 1950 року в шахти пішли 117 комуністів. На кінець 1950 року в забоях працювало 700 комуністів. Всіма формами політичної освіти на підприємствах було охоплено 24363 комуністів і безпартійних. Серед трудящих басейну працювало 5750 агітаторів.

Гірники, металурги і будівельники, очолювані комуністами, розгорнули дійове соціалістичне змагання за відбудову промисловості. Бурильник шахти «Комунар» рудника ім. Дзержинського Яків Троян зобов'язався свій п'ятирічний план виконати за два роки, а його бригада — за 2,5 роки. Свої зобов'язання Яків Троян і його бригада виконали з честю. За три роки Троян дав 6,1 річної норми. В 1948 році достроково виконали п'ятирічку 354 гірники, а через рік вже 1363 чоловіки. Багато гірників за п'ятиріччя виконали від 10 до 13 річних норм. Серед них прохідник Скипальський, бурильники Гуртовий, Новохатько, Гордієнко, токар Силенко.

В ході змагання вирости десятки новаторів, їх методи високопродуктивної роботи вивчали гірники всієї країни.

На шахті «Нова» народився метод буріння свердловин віялом в підповерхових штреках. Автором цього методу був комуніст Антон Зіньков. Раніше, щоб оббурити руду в підверсі з допомогою перфоратора важкого типу, бурильнику доводилося пройти спеціальні заходки, щоб утворити майданчик для установки перфоратора. На це вимагалось приблизно 4 зміни. Зіньков відмовився від заходок, змінив технологію відбійки руди, відпала необхідність у допоміжних операціях. Продуктивність праці зросла вдвічі. В 1950 році бригада видала понад план 100 тисяч тонн руди. Метод А. Ф. Зінькова був відзначений Державною премією за 1951 рік. Широко відомі імена новаторів С. Голубаря та І. Куцаковського.

Криворіжці активно підтримали ініціативу уральських шахтарів про всесоюзне змагання швидкісників-прохідників. В ході цього змагання 27 бригад збільшили швидкість середньомісячної проходки до 80—100 погонних метрів.

С. Г. Голубар

А. Ф. Зіньков

В басейні знайшли підтримку патріотичні починання, які народилися в інших районах країни і мали велике значення для відродження народного господарства. Підхопивши ініціативу москвичів про перехід на рентабельну роботу і відмовлення від дотації, гірники скоротили втрати і знизили собівартість руди. Лише за 5 місяців 1948 року вони зекономили державі 13 млн. 700 тис. крб. Підтримуючи інший почин москвичів про прискорення оборотних коштів, трудящі тресту «Кривбасруда» прискорили їх обертання на 17,7 дня раніше і вивільнили з обороту державних коштів на суму 33316 тис. крб.

Тисячі патріотів Криворіжжя стали послідовниками відомих на всю країну новаторів М. Російського, М. Борткевича, О. Чутких, Л. Корабельникової та багатьох інших.

Відродженню Кривбасу сприяла дружба і змагання криворізьких та уральських гірників. Друзі по змаганням

обмінювались делегаціями, допомагали один одному оволодіти передовими методами праці. В 1948 році делегація уральських гірників гостювала на Криворіжжі. В серпні наступного року українські гірники відвідали Урал. У змаганні з уральцями бригади прохідників Сугака, Данилова, Стельмаха завоювали першість.

Забезпечуючи відродження шахт, Комуністична партія дбала і про вдосконалення гірничорудного виробництва. Здійснювався перехід на перервний робочий тиждень при дво- і тризмінному режимові роботи.

Гірничорудна промисловість Криворіжжя відроджувалась на основі неухильного технічного прогресу. Шахти оснащувалися новими досконалими механізмами. За п'ятиріччя кількість перфораторів зросла з 2213 до 5843, скреперних лебідок з 589 до 1967, електровозів з 112 до 282, навантажувальних машин з 17 до 286, екскаваторів з 10 до 59, пневматичних колонок з 531 до 2591. Нові машини, які поступали на шахти, виготовлялись на машинобудівних заводах інших міст країни та на місцевому заводі «Комуніст».

В останні роки п'ятирічки почалися роботи по комплексній механізації та автоматизації виробничих процесів. В 1950 році буріння було автоматизовано на 97 процентів. Відповідно до рішення Ради Міністрів СРСР здійснювалася комплексна механізація 6-ти шахт — ім. Комінтерна, ім. Кірова, «Нова», «Комунар», «Центральна» та ім. Орджонікідзе. Для боротьби проти пилу та силікозу в 2275 забоях із 2306 існуючих запроваджувалося буріння з промивкою.

З метою підвищення видобутку і зниження втрат руди, більш ефективного використання рудних покладів було збудовано збагачувальні фабрики на рудниках ім. Кірова, ім. К. Лібкнехта, ім. Дзержинського. Збагачувальні фабрики будувалися на інших рудниках.

Посилилась роль науки в розв'язанні проблем гірничорудного виробництва. На Криворіжжі активно була підтримана ініціатива діячів науки і техніки Ленінграда про зміцнення зв'язку науки з виробництвом. З великою користю тут пройшла всебасейнова нарада діячів науки і техніки, присвячена питанню перетворення Кривбасу в центр технічного прогресу.

Гірничорудний басейн успішно відроджувався. До кінця 1948 року були відбудовані і давали руду всі шахти. 29 грудня 1949 року гірники достроково виконали річний план, успішно завершили п'ятирічку, значно перевищили довоєнний рівень видобутку. За успіхи у відродженні Кривбасу 43 гірники були нагороджені орденом Леніна, 140 — орденом Трудового Червоного Прапора, 345 — медалями, 53 чоловіки одержали звання «Почесний гірник» та значки «Відмінник соціалістичного змагання металургійної промисловості».

Вставали з руїн металургійний та коксохімічний заводи. 4 серпня 1948 року Рада Міністрів СРСР ухвалила рішення про введення в дію першої криворізької доменної печі та коксової батареї № 1. Питання про відбудову заводу обговорив Дніпропетровський обком КП України, який відмітив відставання робіт і ухвалив заходи, спрямовані на покращення справ на заводі.

1 квітня 1949 року домна № 1 видала чавун, а в січні 1950 року видала продукцію домна № 2.

Коксохімічний завод відбудовували на базі найновіших досягнень коксохімічного виробництва. В лютому 1949 року країна знову одержала криворізький кокс.

Програма житлового та соціально-культурного будівництва передбачала не лише відбудову зруйнованих об'єктів, а нове велике будівництво. Цінну ініціативу проявили комуністи Центрально-міського району. Обговоривши питання про благоустрій та житлове будівниц-

тво, пленум райкому партії схвалив конкретні заходи по впорядкуванню площ, вулиць, селищ, парків, прискоренню будівництва соціально-культурних закладів. Через деякий час ця проблема обговорювалась на пленумі міськкому КП(б)У.

За справу активно взялася громадськість. Трудящі рудника ім. Дзержинського зобов'язались відпрацювати по 10 годин на будівництві тротуарів, шосейних шляхів, посадці дерев. На інших підприємствах підтримали їх почин, проявили свою ініціативу.

За роки четвертої п'ятирічки введено в експлуатацію 250 тис. кв. м. житлової площі. На південній околиці Соцміста виріс квартал світлих, високих будинків, появився ряд нових вулиць. На руднику ім. Дзержинського виросло шахтарське селище з 140 багатоповерхових будинків. На місці згарищ та руїн рудників виникли нові гірницькі селища «Перемога», «Першотравневе», «Диконка». Центр міста прикрасився багатоповерховим готелем «Металург», на місці звалища впорядковано велику площу Миру, в центрі якої розбито сквер, а навколо виросли багатоповерхові будинки. Закінчилось будівництво водопроводу для південної групи рудників, ст. Довгинцево. Відбудовувались та будувались нові шкільні приміщення, робітничі клуби. В парках міста та рудників збудовано 8 літніх театрів.

В роки четвертої п'ятирічки була відроджена слава Криворіжжя як краю руди, металу, коксу, високої культури трудящих. Центр міста, робітничі селища злилися, стали ще кращими, ще впорядкованішими, ніж до війни.

XIV. Кроки гіганта

Схвалена XIX з'їздом КПРС п'ята п'ятирічка відкрила перед Кривбасом, як і перед усією країною, великі перспективи дальшого економічного піднесення. Трудящі з посиленням інтересом вивчали матеріали з'їзду. Понад 1000 пропагандистів і більше 6 тисяч агітаторів роз'яснювали рішення партії. Зросла роль організації товариства «Знання». За останні роки п'ятирічки його членами прочитано 8603 лекції.

Підвищувалася боездатність партійних організацій. На початку п'ятирічки було створено 57 нових первинних партійних організацій і 33 партійні групи.

Держава відпускала великі кошти на розвиток гірничорудної промисловості. За п'ятиріччя на капітальне будівництво витрачено більше 3 млрд. крб. Збудовано та введено в дію 18 експлуатаційних та допоміжних шахт, 16 кар'єрів, 5 заводів різного призначення.¹ Почали давати руду нові шахти: «Центральна» рудника ім. Дзержинського, «Валявка-Південна» рудника ім. Ілліча, «Південна» рудника ім. XX партз'їзду. Запрацювали важливі допоміжні підприємства — цементний, карачунівський шлакоблочний заводи, «Буддеталь», верстатів алмазного буріння, будувався рудоремонтний завод тресту «Дзержинськруд», давали продукцію перші в басейні полігони по виробництву збірного залізобетону. Весь технологічний процес тут повністю механізовано і автоматизовано.

Зростання видобутку руди забезпечувалось на основі здійснення плану технічного прогресу. В цьому велику

---

¹ В авангарді боротьби за семирічку. (З досвіду роботи партійних організацій Кривбасу). Держполітвидав УРСР, 1960, стор. 5.

допомогу подала газета «Правда», центральний орган партії.

«Назріла насущна необхідність, — писала «Правда», — прискорити розробку і впровадження найновіших гірничих машин, які б забезпечили повну механізацію всього технологічного процесу видобутку залізної руди. В цьому відношенні вирішальне слово повинні сказати представники Міністерства металургійної промисловості».¹

Міністерство скликало Всесоюзну нараду по впровадженню нової техніки в гірничорудній промисловості, яка відбувалася в Кривбасі. Визначні вчені та інженерно-технічні працівники піднімали важливі питання розвитку техніки та гірничого машинобудування. По рекомендації наради уряд ухвалив у 1954 році організувати в Криворізькому басейні інститут по проектуванню нових машин і механізмів (Діпрорудмаш). Допомогли криворізьцям вчені братньої Росії. Між науково-дослідницьким інститутом (НДГРІ) та інститутом гірничої справи Академії наук СРСР укладено договір про співробітництво. Відомі російські вчені академіки Скочинський, Дерєгін, доктор технічних наук Соколов, професор Аверін постійно консультували криворізьких науковців. Всесоюзний інститут геології допоміг НДГРІ обладнати геологічну лабораторію, надіслав необхідні креслення, обладнання, апаратуру.

Заходи партії уже давали перші наслідки. Комплексна механізація була впроваджена на 16 шахтах. Здійснювалася диспетчеризація на внутрішахтному транспорті та автоматизація скіпових підйомників. До 1 січня 1956 року автоматизовано 4 водовідливні установки, 7 допоміжних шахт, 6 вентиляційних установок. В шахтах

---

¹ Газета «Правда», 1953, 29 травня.

появились потужні гірничі машини — конвейер «Кривбас-8», бурові верстати, а на відкритих роботах — верстати канатно-ударного буріння.

Нова техніка дозволяла прискорити швидкість проходки стволів шахт, ширше впроваджувати продуктивні системи. Середньомісячну проходку стволів за п'ятиріччя прискорено з 7—8 метрів до 20—25 метрів, а питома вага високопродуктивних систем збільшилась до 59,3 процента.

Розширення гірничорудного виробництва збільшувало потребу в електроенергії. Енергетичну потужність басейну посилила збудована в ці роки на Дніпрі Каховська ГЕС. Для передачі її енергії на шахти та будови Кривбасу споруджена високовольтна лінія Каховка—Кривий Ріг.

В багатьох місцях залізорудні поклади знаходились під річкою Саксагань, що ускладнювало їх розробку. Щоб збільшити експлуатаційні можливості басейну відповідно до рішення Ради Міністрів СРСР, почались великі роботи по зарегулюванню русла ріки. Споруджувалось три великі водосховища — Махортовське, Кресівське та Дзержинське. Води Саксагані пущені в тунель довжиною 5 тисяч 313 метрів. На колишньому руслі розташувалися великий Саксаганський кар'єр і потужна шахта «Саксагань». Мільйони тонн багаті руди, які приховувались рікою, пішли на металургійні заводи. Трудящі одержали чудові водосховища, а це поліпшило водопостачання, санітарні і культурно-побутові умови.

В 1954 році народи нашої країни урочисто відзначили 300-річчя воз'єднання України з Росією. Ще більше посилилися інтернаціональні зв'язки і дружба гірників Кривоїр'я з трудящими братніх республік. Вони обмінювалися делегаціями, листувалися з гірниками Уралу, Казахстану, Грузії.

«Традиційна дружба,— писав колектив рудника ім. Держинського своїм уральським братам,— що встановилася між нами, показала свою життєву силу. Так будемо ж ще більше зміцнювати її самовідданою працею на благо любимої Вітчизни».

Колектив Текелійського поліметалічного комбінату Казахської РСР викликав на змагання гірників рудника ім. Орджонікідзе. Гірники тресту «Держинськруд» змагались з гірниками Кузбасу.

Нова п'ятирічка висуває імена нових героїв, чиї діла запалюють на подвиги інших. Це гірники А. Архипов, М. Кривенький, М. Буцеровський, Г. Ткаченко, М. Шаблій, О. Богдан, П. Чайковський, машинобудівники Філоненко, Курилов, Станішевський та інші.

В п'ятій п'ятирічці в широких масштабах почалося використання невичерпних запасів бідних руд, головним чином залізистих кварцитів. Партія взяла курс на створення в Кривбасі гірничозбагачувальної промисловості. Рада Міністрів СРСР ухвалила рішення про будівництво Південного гірничозбагачувального комбінату. Липневий (1955 року) Пленум ЦК КПРС піддав справедливій критиці Міністерство Чорної металургії СРСР за неухважне ставлення до використання бідних руд Криворіжжя, підкреслив необхідність всебічного розвитку цієї нової галузі гірничорудного виробництва.

Первенець збагачування — Південний гірничозбагачувальний комбінат — споруджувала вся країна. Сюди йшло обладнання, матеріали, їхали кваліфіковані кадри. Будівельники розгорнули боротьбу за своєчасне введення в дію всіх об'єктів — кар'єру, збагачувальної та агломераційної фабрик з усім комплексом установок, електрогосподарства, ремонтно-механічної бази, культурних та побутових приміщень. В липні 1955 року комбінат дав перший концентрат. Минуло ще три місяці, і країна одер-

жала готову продукцію — офлюсований агломерат, цінну сировину для доменних печей.

Значення цього гірничозбагачувального гіганта не лише в тому, що з його пуском почалось промислове використання бідних руд, а і в тому, що він став базою дальшого розвитку цієї галузі промисловості басейну.

Пуск нових шахт і збагачувального комбінату, технічний прогрес, трудове піднесення гірників забезпечили різке зростання виробництва руди. За п'ятиріччя цей показник зріс на 72 проценти. В кінці 1955 року Кривбас давав руди в 2,5 раза більше ніж в 1940 році.

П'ята п'ятирічка принесла відрадні зміни на металургійному, коксохімічному та машинобудівному заводах. На металургійному заводі стала до ладу аглофабрика з продуктивністю більше 2,5 млн. тонн агломерату на рік. Тільки за останні три роки п'ятирічки виплавка чавуну збільшилась на 11,8 процента, продуктивність праці зросла на 18 процентів.

На відзначення успіхів у виконанні п'ятирічки 2300 гірників нагороджено орденами та медалями. На металургійному заводі урядові нагороди одержали С. Е. Мазуркевич, Г. І. Буйний, П. І. Губенко, М. М. Шевченко, П. А. Левченко та інші.

Могутній прогрес Кривбасу в роки п'ятої п'ятирічки яскраво проявлявся і в галузі соціально-культурного, комунального та житлового будівництва. В квітні 1952 року відкрито нове приміщення драматичного театру, збудованого за проектом архітектора В. Зуєва. Новозбудоване приміщення театру — велична споруда, щедро освітлена, простора.

Мало чим поступалися перед приміщенням театру і Палаці культури металургів, заводу «Комуніст», рудників ім. Рози Люксембург, «Більшовик» та інших підприємств. Нові Палаці культури сприяли розвиткові

художньої самодіяльності. В кінці п'ятирічки в 19 палацах та клубах працював 241 самодіяльний колектив, яким охоплювалось 7000 трудящих. До послуг трудящих відкрилось 9 літніх театрів, 2 великі кінотеатри. Один з них, кінотеатр «Батьківщина»,— на руднику ім. Держинського.

Продовжувалось велике житлове і комунальне будівництво. Виросли нові робітничі селища, квартали і вулиці. Селище збагачувальників має вигляд справжнього індустріального міста з багатоповерховими будинками, парками, скверами. Воно з'єднане з центром міста трамвайною лінією. Недалеко від центру з'явилося благоустроєне селище Карачуни, де поселилися трудящі заводів авторемонтного, бурових верстатів, рудоремонтного. Обличчя Гданцівки змінила нова вулиця — Комуністична, забудована багатоповерховими будинками. Селище з'єднано з центром новим пішохідним мостом через ріку Інгулець. Благоустроєні квартали виросли на колишніх пустирях Сухої Балки. В основному було завершено будівництво асфальтової широкої магістралі, яка з'єднала центр міста з північною групою рудників. Великі адміністративні будинки трестів «Держинськ-руда» і «Ленінруда», численні багатоповерхові будинки в центрі та на рудниках докорінно змінили вигляд міста. Обсяг житла, збудованого в п'ятій п'ятирічці, в 2,5 рази перевершив обсяг житла, введеного в експлуатацію в четвертій п'ятирічці. В басейні було відкрито 80 нових магазинів, їдалень, 16 ресторанів.

П'ята п'ятирічка принесла Кривбасу небувалий прогрес у всіх галузях промисловості, дальше піднесення матеріального та культурного рівня життя гірників. Кроками гіганта йшов Кривбас на шляхах комуністичного будівництва.

XV. Нові рубежі

XX з'їзд КПРС схвалив шостий п'ятирічний план. Особлива увага зосереджувалася на розвиткові гірничорудної промисловості країни. Мав нові плани і Кривбас. Тут намічалось збудувати п'ять гірничозбагачувальних комбінатів загальною потужністю 25 млн. 500 тис. тонн концентрату і розгорнути будівництво нових потужних шахт. Плани частково здійснювались у шостій п'ятирічці, але в основному вони увійшли в програму семирічки.

Нова реконструкція шахт означала заміну скіпових підйомників більш потужними і відповідно вдосконалення технологічного процесу. Однією з перших була реконструйована шахта ім. Кірова. На це, замість 35 днів за проектом, пішло 13 днів. Реконструкція збільшила потужність шахти на 750 тис. тонн руди на рік. Роботи по реконструкції шахти ім. Орджонікідзе велись 11 діб, замість 35—37 за проектом, шахти «Центральна» — за 8 діб. Швидкими темпами йшла реконструкція шахт «Нова» рудника ім. Рози Люксембург; «Нова» рудника ім. Карла Лібкнехта та інших. На багатьох шахтах реконструкція супроводжувалася будівництвом нових надшахтних приміщень, проходкою нових шахтних стовбурів.

У великих масштабах проводилося нове шахтобудівництво. Закінчилось спорудження початих в п'ятій п'ятирічці шахт «Саксагань» рудника ім. Держинського, «Південної» рудника ім. XX партз'їзду, комплексу «Жовтневої» на руднику ім. Комінтерну. Добре працювали тут комсомольці. Комсомольці та молодь Дніпропетровської області виявили бажання збудувати в Кривбасі дві шахти. З комсомольськими путівками сюди